

Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane (SSP), je međunarodni ugovor, potpisan 29. aprila 2008. godine, koji predstavlja pravni osnov za saradnju dveju strana. Njegovim stupanjem na snagu 1. septembra 2013. godine prestala je primena Prelaznog trgovinskog sporazuma o trgovini i trgovinskim pitanjima.

U cilju efikasnog i delotvornog sprovođenja SSP, saglasno odredbama ovog sporazuma, formirana su nova zajednička tela Republike Srbije i EU i to:

- Savet za stabilizaciju i pridruživanje, koji nadzire primenu i sprovođenje SSP-a i razmatra sva važna pitanja koja proističu iz njega. Prvi sastanak Saveta održan je 21. oktobra 2013. godine u Luksemburgu, a drugi 17. decembra u Briselu;
- Odbor za stabilizaciju i pridruživanje je telo koje pomaže Savetu u obavljanju njegovih dužnosti. Na prvoj sednici Odbora, 4. marta 2014. godine u Beogradu, usvojena je Odluka o formiranju sedam pododbora i jedne posebne grupe za reformu javne uprave, koji su zaduženi za praćenje primene SSP na nivou stručnjaka u posebnim oblastima. Druga sednica Odbora održana je 26. februara 2015. godine u Beogradu;
- Parlamentarni odbor za stabilizaciju i pridruživanje predstavlja forum za razmenu mišljenja između poslanika Evropskog parlamenta i poslanika Narodne skupštine Republike Srbije. Konstitutivni sastanak Parlamentarnog odbora održan je u Beogradu, 15. novembra 2013. godine; drugo zasedanje realizovano je 26. i 27. novembra 2014. godine u Strazburu, a treće 19. i 20. marta 2015. godine u Beogradu.

SSP je ključni instrument kojim se otvaraju sveobuhvatne pripreme za članstvo Srbije u EU, i biće na snazi do momenta pristupanja Srbije EU. Njegova primena je preduslov za pozitivnu ocenu spremnosti Srbije u pregovorima sa EU.

Dve najvažnije obaveze koje je Srbija preuzela ovim sporazumom su uspostavljanje zone slobodne trgovine i usklađivanje zakonodavstva sa pravom EU.

Obaveza Srbije se sastoji u postepenom ukidanju carina na uvoz robe poreklom iz EU u prelaznom periodu. Sa druge strane, Evropska unija ovim ugovorom potvrđuje slobodan pristup robi iz Srbije tržištu EU. Tempo liberalizacije i stepen zaštite zavisi od stepena osetljivosti proizvoda za industriju Srbije. Definisane su tri grupe industrijskih proizvoda, prema osetljivosti, za koje će liberalizacija biti ostvarena nakon perioda od dve, pet, odnosno šest godina. Za proizvode koji se ne nalaze na ovim listama, carine se ukidaju momentom stupanja na snagu SSP. Obezbeđeno je da ključni sektori domaće industrije (poput industrije automobila, igračaka, obuće, keramike...) ostanu na visokom stepenu zaštite u toku prelaznog perioda od pet, odnosno šest godina.

Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju predviđena je i obaveza Republike Srbije da u dogovorenim rokovima uskladi domaće zakonodavstvo sa propisima koji spadaju u pravne tekovine Evropskih zajednica. S obzirom na obim pravnih tekovina EZ, određena su prioriteta područja koja imaju direktan uticaj na stvaranje zone slobodne trgovine između EU i Srbije: zaštita konkurencije i kontrola dodele državnih pomoći (subvencija), pravo intelektualne svojine, javne nabavke, standardizacija i zaštita potrošača.

Tekst Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, sa aneksima i protokolima, možete preuzeti [ovde](#).